

là năm mươi năm về trước anh mí còn 23. Còn tôi thì cũng 23 nhưng là tứ thập niên tiền (bốn mươi năm về trước). Trẻ hơn cả 10 tuổi.

Với tiền hưu, tiền an sinh xã hội, tiền 401K tôi sẽ cùng nàng vân du tứ hải để đền bù lại 25 năm xa cách vừa qua.

Nếu nàng đã có gia đình rồi thì tôi phải làm sao? Tôi sẽ không bao giờ làm những điều như 4 câu thơ TTKH tân thời sau đây:

Nếu biết rằng em đã có chồng

Dại gì mà nghĩ thế là xong

E-mail cứ viết, phon cứ gọi

Cũng có ngày em ly dị chồng

Tôi sẽ chúc cho hai người được trăm năm hạnh phúc. Tôi hy vọng hai người cho tôi được coi hai người như em của tôi. Nhưng tôi sẽ nói riêng với nàng là lòng tôi đối với nàng ngày xưa sao thì bây giờ vẫn vậy. Một sỹ quan Pháp có viết một câu "Le temps efface tout mais n'efface pas les souvenir". Câu này theo tôi nghĩ chỉ đúng có một nửa mà thôi. Có thể thời gian sẽ xoa dịu những vết thương nhưng tuyệt đối không bao giờ xóa nhòa được tình của tôi đối với nàng, vì đối với tôi thì kỷ niệm xưa còn đó và tình cũ vẫn còn đây.

Và nếu tôi không được tin gì của nàng thì tôi phải làm sao? Chắc tôi phải chờ tới kiếp sau vậy. Phải kiếp sau tôi sẽ đi kiếm nàng để trả lại món nợ tình cả vốn lẫn lời. Hiện giờ tôi còn giữ ba tấm hình của nàng. Một tấm hình bán thân nàng tặng cho tôi với câu đề tặng:

- "Cho Hoài tất cả đam mê và tình yêu duy nhất" và hai tấm hình chụp chung vào hai đêm Giáng Sinh tại vũ trường Tour d'Ivoire. Một tấm mặc áo dài mouseline đen và một tấm mặc áo dài trắng có hoa mẫu bleu marine. Với ba tấm hình này tôi sẽ đưa lên mạng lưới để kiếm nàng. Một năm, hai năm, năm năm hay mười năm thế nào tôi cũng gặp lại nàng để nối lại mối tình dang dở năm xưa.

TB. Thu em, nếu đọc được bài này xin em viết cho anh một lá thư gửi về địa chỉ LTAHCC hoặc gọi điện thoại cho anh. Nhớ em nhiều.

Hoài Thu - LMH
Mùa Đông 00-01

T h o

NHỚ QUÊ NHÀ

*Chợt nghe ai nhắc tên làng cũ
Cảm xúc trong ta nỗi nhớ nhà
Cứ ngỡ cuộc đời trên xứ lạ
Làm mình quên lãng chốn quê xa*

*Tiếng gọi thân thương êm dịu quá
Vọng lại trong ta mối cảm hoài
Như tiếng chân ai quen thuộc ấy
Như lời thỏ thẻ của người yêu*

*Chợt thấy trong tranh thành phố cũ
Lòng buồn nhớ lại nẻo đường xưa
Đường đi về sớm nắng chiều mưa
Đường hò hẹn, đón đưa, tình tự*

*Chợt thấy trong phim giòng sông cũ
Gọi buồn nhớ lại bến phà xưa
Nhớ những ngày lồng lộng gió mưa
Sông nước mênh mông sâu biệt xứ*

*Chợt thoáng nghe hương loài hoa cũ
Chạnh lòng nhớ tới cảnh vườn xưa
Đêm về đứng tựa bên song cửa
Chờ đón ngọt ngào hương gió đưa*

*Làng cũ
Đường xưa
Hương gió thoảng
Vật vô tri, mi có hồn chăng?
Quyến luyến trong ta làm thương nhớ
vô vàn*

Nguyễn Đắc Khoa

Ghi chú: Hai câu cuối của bài trên được cảm tác từ hai câu thơ trong bài thơ "Milly ou La Terre natale" của thi hào Pháp Alphonse de Lamartine (1790 - 1869):

*Objets inanimé, avez vous donc une âme
Qui s'attach à notre âme et la force d'
aimer?*